

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 748/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 83/2003 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 269/2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. marca 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vednom pod sp. zn. 12 C 83/2003 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 269/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že «... podal dňa 21.07.2003 na Okresnom súde Bratislava II návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov proti bývalej manželke [REDAKOVANÉ] (odporkyne). Konanie je vedené pod spisovou značkou 12C 83/2003...

Dňa 27.11.2008 bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Ústavný súd SR vydal dňa 13.10.2009 pod č. III. ÚS 93/09-31 Nález, v ktorom okrem iného konštatoval porušenie vyššie uvedených práv sťažovateľa a prikázal súdu konať bez zbytočných prietáhov!...

Vo veci dňa 07.05.2014 Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom, sp. zn. I. ÚS 36/2014-21 vyslovil, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod spisovou značkou 12C 83/2003 bolo porušené...

Po rozhodnutí Ústavného súdu SR bolo Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 12C 83/2003 zo dňa 26.02.2014 bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (sťažovateľa a pani [REDAKOVANÉ]), po takmer jedenástich rokoch od podania návrhu (21.03.2003) a takmer 13 rokoch od rozvodu manželstva, vyporiadané...

Proti rozsudku podala dňa 12.03.2014 odporkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhala zrušenia rozsudku súdu I. stupňa v celom rozsahu a vrátenia veci prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Dňa 14.03.2014 podal proti rozsudku súdu I. stupňa, a to výlučne v časti trov konania, odvolanie sťažovateľ. Odvolaním sa domáhal zmeny rozsudku, a to tak, aby bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť súdny poplatok v celom rozsahu.

Po podaní oboch odvolaní bol spis odvolaciemu súdu predložený dňa 12.05.2014. Krajský súd v Bratislave dňa 10.10.2014 pod sp. zn. 14Co 269/2014; 14Co 270/2014 rozhodol tak, že rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a Uznesenie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 12C 83/2003-475 zmenil tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť súdny poplatok.

Vec bola súdu I. stupňa vrátená dňa 27.11.2014...

Odvolací súd tým, že napriek tomu, že nepostupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami § 213 ods. 4, ods. 5 a § 214 ods. 1 O.s.p., teda nedoplnil dokazovanie, nenariadil pojednávanie, a teda takpovediac „od stola“ rozhodol, porušil právo navrhovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote.

Ak by odvolací súd naplnil literu zákona vo vyššie označených ustanoveniach a využil svoju právomoc doplniť dokazovanie (predovšetkým o aktualizovanú cenu nehnuteľností patriacich do BSM) a v zmysle § 220 rozhodnutie súdu I. stupňa zmenil v určení hodnoty masy BSM, nebolo by došlo k prieťahu, spôsobeniu škody... a v konečnom dôsledku k porušeniu základného práva navrhovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote (aj keď objektívne musíme uznať, že tzv. primeraná lehota v tomto konaní už dávno uplynula).

Tým, že odvolací súd nevyužil svoju právomoc a nedoplnil dokazovanie, (ako i jemu predchádzajúci súd I. stupňa) spôsobil prieťah s veľmi vážnymi následkami spočívajúcimi v tom, že sťažovateľovi vznikla a naďalej vzniká škoda tým, že úžitky z celého majetku, ešte stále patriaceho do BSM, užívala a naďalej užíva výlučne sťažovateľova bývalá manželka...

Práve konanie a prístup odporkyne je dôvodom, prečo vec nemožno skončiť. Odporkyňa má na neskončení konania priamy záujem!

Po vrátení veci z odvolacieho súdu na súd I. stupňa, samosudca, ktorý po prevzatí spisu nekonal s prietahmi, avšak teraz koná (skôr nekoná) možno aj preto, že bol dezorientovaný odôvodnením rozhodnutia, ktorým je viazaný, ale nerozumie mu.

Vzhľadom na skutočnosť, že od doručenia uznesenia odvolacieho súdu (súdu I. stupňa 27.11.2014 a právneho zástupcovi sťažovateľa dňa 10.12.2014) nebola právneho zástupcovi... sťažovateľa súdom I. stupňa doručená akákoľvek správa o stave konania, podal JUDr. Jozef Holič na Okresný súd Bratislava II k sp. zn. 12C 83/2003, predsedovi Okresného súdu Bratislava II k sp. zn. Spr. 3765/2009 (k už v minulosti podanej sťažnosti pre prietahy vyhodnotenej ako nedôvodnej) ako i Krajskému súdu v Bratislave písomné vyjadrenie a upozornenie na prietah spôsobený nesprávnym postupom odvolacieho súdu. ...

Podľa obsahu podania je zjavne možné toto vyhodnotiť ako sťažnosť proti prietahom, čím je podmienka ustanovená § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepochybne naplnená (a to aj s poukazom na sťažnosť zo dňa 28.11.2013, na ktorú bola právneho zástupcovi sťažovateľa doručená odpoveď 20.03.2014!).

Máme za to, že súdy svojím konaním, resp. nekonaním, flagrantne ignorujú vyššie citovaný nález Ústavného súdu a konajú ďalej s prietahmi, v dôsledku čoho pretrváva porušovanie základných práv sťažovateľa ako aj zvyšovanie škody spôsobovanej sťažovateľovi, a preto sa domáhame priznania finančného zadosťučinenia v sume vyššej, než sťažnosťou zo dňa 04.12.2013 a priznanej Nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 36/2014 - 21 zo dňa 07.05.2014...

Od Ústavného súdu Slovenskej republiky požaduje sťažovateľ primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- €... Takto uplatnenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujeme tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza, mu spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu. Sťažovateľova ujma spočíva predovšetkým v tom, že už viac než 10 rokov sa nachádza v právnej neistote, stráca dôveru v právny a demokratický štát a spravodlivosť ako takú, nehovoriac o vzniku škody materiálnej. Vid' predchádzajúca časť sťažnosti. Sťažovateľ je navyše vo veku, kedy racionálne nerozumie, ako je vôbec možné, aby odporkyňa „mala všetko“ a on sa nedožije výplaty a hlavne možného využitia si majetku, ktorý musí byť súdom priznaný aj pri teoretickom znížení doplatku v peniazoch!».

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co 269/2014 a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12C 83/2003 bolo porušené.

2. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie 5.000,- €..., ktoré sú porušovateľia I. a II. povinní vyplatiť sťažovateľovi do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu) na jeho účet...

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 355,73 €..., ktorú je porušovateľ povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu, JUDr. Jozefa Holiča, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., číslo účtu... a to do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie

ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd posudzoval napadnuté konanie z hľadiska namietaného porušenia sťažovateľkou označených práv v dvoch obdobiach, a to v období od začiatku konania do rozhodnutia ústavného súdu nálezom sp. zn. IV. ÚS 50/2012 z 10. mája 2012 a v období nasledujúcom po vydaní uvedeného nálezu.

1. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období do vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 36/2014 zo 7. mája 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. júna 2014

Predmetom posudzovania je teda obdobie od mája 2014 do marca 2015, kedy sa sťažovateľ opätovne obrátil na ústavný súd so sťažnosťou na prietahy v konaní pred okresným súdom, teda v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 36/2014 zo 7. mája 2014.

Ústavný súd zistil, že proti rozsudku z 26. februára 2014 (táto skutočnosť je zaznamenaná ešte v náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 36/2014 zo 7. mája 2014) sa odporkyňa (12. marca 2014) a sťažovateľ (13. marca 2014) odvolali.

Spis bol 12. mája 2014 doručený krajskému súdu.

V čase od 12. mája 2014 do 27. novembra 2014 krajský súd rozhodoval o odvolaniach sťažovateľa aj odporkyne.

Okresnému súdu (po vrátení spisového materiálu z krajského súdu 27. novembra 2014) doručila odporkyňa 17. decembra 2014 námietku zaujatosti. Vec bola opätovne postúpená krajskému súdu 18. decembra 2014.

Dňa 13. januára 2015 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 29. januára 2015 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu odporkyne, aby v lehote 10 dní doručila zoznam navrhovaných dôkazov.

Dňa 13. marca 2015 okresný súd uznesením uložil právnej zástupkyňi odporkyne poriadkovú pokutu 150 € z dôvodu, že nesplnila výzvu konajúceho súdu z 29. januára 2015.

Ústavný súd konštatuje, že od nálezu ústavného súdu zo 7. mája 2014 do podania ďalšej ústavnej sťažnosti sa vec na okresnom súde nachádzala necelé dva mesiace.

V tomto období okresný súd vo veci vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu veci.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu možno ako zjavne neopodstatnenú posúdiť sťažnosť vtedy, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta (napr. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05).

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k záveru, že postup okresného súdu v namietanom konaní v období po vydaní nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 36/2014 zo 7. mája 2014 nie je poznamenaný priet'ahmi takej intenzity, že by ich bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 269/2014

Podľa zistenia ústavného súdu konanie na krajskom súde pod uvedenou spisovou značkou začalo 12. mája 2014 po odvolaní účastníkov (sťažovateľ podal odvolanie proti trovám).

Dňa 10. októbra 2014 krajský súd uznesením sp. zn. 14 Co 269/2014 zrušil rozsudok okresného súdu sp. zn. 12 C 83/2003 z 26. februára 2014 a vrátil vec na ďalšie konanie, a zmenil uznesenie okresného súdu z 24. marca 2014 o zaplatení súdneho poplatku. Dňa

27. novembra 2014 bol spis vrátený okresnému súdu. Vec sa teda na krajskom súde nachádzala šesť mesiacov.

Postup krajského súdu v namietanom konaní sa zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Obdobie nečinnosti 4 mesiace nemožno považovať za porušenie základného práva s'ťažovateľa garantovaného v citovanom článku ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s'ťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2015